

Boğaziçi

Boğaziçi Üniversitesi

Mezunlar Derneği Yayın Organı

Kış-1996

**Kriton Curi'nin
Ardından...**

**'46 Dönemecinden
Anılar...**

**Gelenekten
Geleceğe Boğaziçi**

“Alıştığımız Bir Şeydi Yaşamak”

Çok çok eskilerde, eski Yunan'da, çoğu Batı Anadolu'dan göçüp gitmiş *doğa filozofları* vardı; bu yüce kişiler doğayı inceler, üzerinde uzun uzadıya düşünür ve onu çözmeye çalışırlardı... Onlar ki, birçok öğrenci yetiştirdiler ve öğrencileriyle birlikte, bugünün felsefesinin temellerini attılar. Onlar olmasaydı, bugün düşünce dünyasında nerede olurduk, meçhul!

Kriton Curi de bir *doğa idealisti*di; doğayı korumak, onu en verimli biçimde, yani insanca kullanmak, onunla birlikte güzel bir dünya yaşamak için düşündü, yıllarını verdi ve yine o *doğa filozofları* gibi öğrenciler yetiştirdi... Bugün Türkiye, çevre adına belli bir bilince ulaştıysa, hiç kuşkusuz onun bunda büyük payı var. Üstelik sağırklar diyalogunun hüküm sürdüğü ülkede, Türkiye' de yaptı bunları... Bazen duvara konuşur, anlatır gibi oldu ama o yılmadı. Doğru olanı anlayacak birileri mutlaka çıkacaktı ve insan inandığı ve bildiği doğru yolda

gitmeliydi. Öyle de yaptı...

Enerjisini ve bilgisini Türkiye ile de sınırlamadı, tüm dünyayla paylaştı...

O (bir öğrencisinin onu yolcularken dile getirdiği gibi), gece yarısı annesinin vefatı üzerine telefon edip öğrencisiyle acısını paylaşacak kadar “insandı.” Öğrencilerinin “her” sorunuyla ilgilenen, kız tavlama için arabasını veren, çarpıp gelince de “boşver” diyecek kadar da celebi...

Kimi insanlar belli bir noktaya gelince kendi kabuklarına çekilir, bilgilerini kendine saklar. O, doçent oldu, profesör oldu ama tevazuyu hiçbir şeye değişmedi; ne biliyorsa öğrencileriyle paylaştı, geleceğin ancak sonraki nesillerin bilinç-

lenmesiyle olumlu yöne gideceğinin bilgeliliğiyle onlarla dost, kardeş oldu, gerektiğinde de baba... Sevgi ve saygının her şeyin üstünde olduğunu, işte ve dostlukta başarının yolunun bu sanatta yattığını biliyordu çünkü...

Kınalıada'da geçen şen şakrak mutlu çocukluk yılları, içine güzellik tohumları atılmasının başlangıcı olmalı. Sonraları, birer birer yitip gidenlere karşı üzüntü duysa da, bunun bir işe yaramadığını biliyordu. Bu yüzden tek başına kalma riskini de göze alarak çirkinliklere karşı savaşma yolunu seçti. Nerede bir yanlışlık, çevre katliamı varsa, o oradaydı. Hep uyardı, hep doğruyu gösterdi. Yalnızca bugün için değil, gelecek için de düşünüyor, bir Kızılderili atasözünün yolundan gidiyordu: “*Biz dünyayı atalarımızdan miras almadık, çocuklarımızdan ödünç aldık!*”

Yurt içinde ve yurt dışında 60'a yakın sivil toplum kuruluşu ile ilişkisi vardı; dile kolay! Türkiye'de, çevre deyince ilk akla gelen oydu... Aslında inşaat mühendisi olsa da, yüksek lisansını *Hijyen Mühendisliği*'nde, doktoraasını da *Çevre Mühendisliği*'nde yapmıştı. Sonra, Boğaziçi Üniversite-si'nde Çevre

Bilimleri Enstitüsü'nü kurdu tek başına... Çevre grupları, çevre enstitüleri hep onun öncülüğünde oluştu...

1995 yılında bilimsel bir toplantı için Yunanistan'a gitmişti. Orada, Marmaris'te binlerce hektarlık alanı talan eden o meşhur orman yangını haberini aldı... Ve Yunanistan'da denizden su alarak yangın söndüren uçakların olduğunu öğrenince, dönüşte hemen orman yangınlarına karşı bir proje geliştirdi: *Anastasia Projesi*. Annesinin adıydı Anastasia... Proje, yalnızca Türkiye'ye değil tüm Akdeniz ülkelerine yönelikti. Şimdi öğrencileri bu projeyi sonuçlandıracak...

O, ne yazık ki, şimdilerde pek kıymeti bilinmeyen Osmanlı çok kültürlülüğünün bir neferiydi adeta... Son gününde de aynen o zamanlardaki gibi bir bandoyla uğurlandı son yolculuğuna...

“*Her ölüm erken ölümdür*” demişti şair. Ne yazık ki, sevgili hocamız Kriton Curi'nin ölümü de çok erken oldu. Uluslararası bir konferans için gittiği Belçika'da, ölüm; onu havada yakalamış ve Macaristan'da da son noktayı koymuştu. Ama Kriton Curi ile tanışmış, onu yakından tanıma fırsatını yakalamış olanlar ve onun öğrencileri, asistanları, arkadaşları için “O” bir ekol olmayı sürdürecektir.

Kriton Curi'yi Uğurlarken...

Ömür Mankalyalı

Üniversitemiz Çevre Bilimleri Enstitüsü kurucusu ve ilk müdürü, İnşaat Mühendisliği Bölümü Öğretim Üyesi, Senatörümüz, değerli bilimadamı Prof. Dr. Kriton Curi'yi kaybetmenin derin üzüntüsü içindeyiz. Brüksel'den dönerken beyin kanaması geçiren ve uçağın zorunlu iniş yaptığı Macaristan'ın başkenti Budapeşte'de ölen, 1942-1996 yılları arasındaki yaşamına pek çok başarıyı sığdırmış değerli hocamızı son yolculuğuna uğurladık. 24 Ekim Perşembe günü saat 12.00-13.00 arasında Boğaziçi Üniversitesi Güney Kampüsü Büyük Toplantı Salonu'nda gerçekleşen törene katılanlar, bu değerli bilim adamının ardından gözyaşlarını tutamadılar. Kriton Curi'yi zamansız yitirmenin acısı, yüzlerce sevenini bu törende bir araya getirdi.

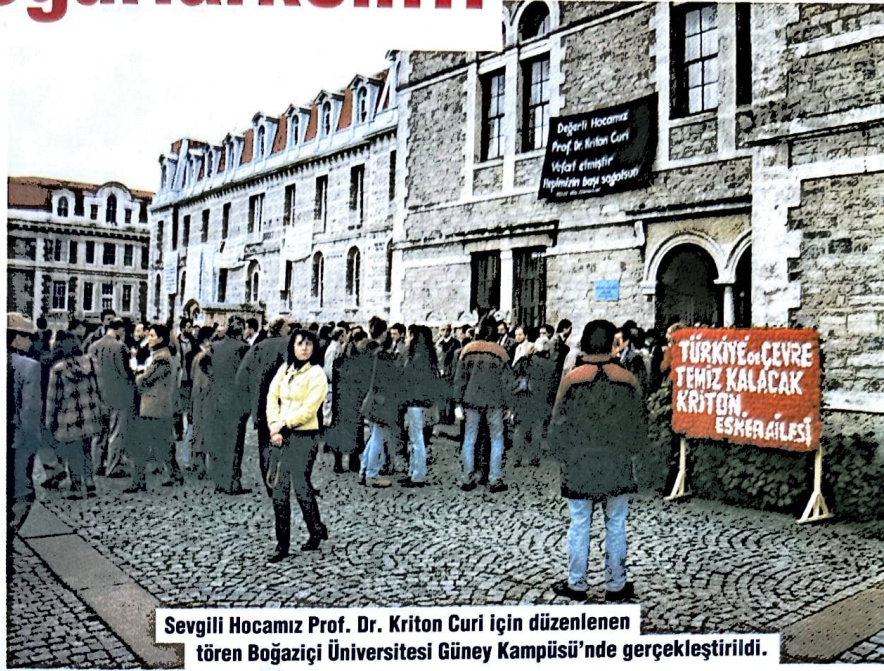
Dostlarından Son Veda

Tören, Prof. Dr. Curi için bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Rum Ortodoks Patriği Bartholomeos törene bizzat başkanlık etti. Üniversitemiz Rektörü Prof. Dr. Üstün Ergüder, yaptığı açılış konuşmasında, Üniversite'yi uluslararası alanda da yücelten Kriton Curi'yi anlatırken, onu "Üniversitemiz

de okuyup, üniversitemizi bir daha terk etmeyen adam" diye nitelendirdi. Atina Üniversitesi'nden kendisine gelen bir mektubu da okuyan Prof. Dr. Ergüder, bu üniversite ile yapılan anlaşmaya, Kriton Curi adının verileceğini söyledi.

İnşaat Mühendisliği Bölüm Başkanı Prof. Dr. Gülay Altay, konuşmasında, Üniversite'nin İnşaat Mühendisliği Bölümü mezunu Kriton Curi'nin, tüm üniversite yaşamı boyunca, çevrebilimini bu toplumun hizmetine cömertçe sunduğunu vurguluyordu. Özellikle de Kriton Curi'nin üstlendiği onca yoğun işin yanı sıra, Katı Atık Millî Komitesi'ni de kurmuş olduğunu hatırlattı Prof. Altay...

Prof. Dr. Vedat Yertici, 32 yıl önce bu sıralarda eğitim gören

Sevgili Hocamız Prof. Dr. Kriton Curi için düzenlenen tören Boğaziçi Üniversitesi Güney Kampüsü'nde gerçekleştirildi.

Kriton Curi'nin inandığı işleri, nasıl büyük bir misyon çerçevesine oturttuğunu anlatırken, onun kimilerini ürküten ısrarını, özverili, titiz, mükemmeliyetçi ve çalışkan kişiliğini de dile getirdi.

Prof. Dr. Fahir Borak, konuşmasında 1970'lerde Çevre Grubu'nu, daha sonra ise, Çevre Enstitüsü'nü kuran Kriton Curi'nin ölmeden önce planladığı Akdeniz Bölgesi'ndeki orman yangınlarını önlemek için bir merkez kurma fikrini elbirliği ile gerçekleştirme önerisini

sundu. Prof. Dr. Oya Başak ise, Kriton Curi'li anılarından söz etti.

Örnek Kişilik

Doç. Dr. Jak Deleon, Büyük Doğu Düşünürü

Firdevsi'den ve Mimar Sinan'dan alıntılarla Kriton Curi'nin gerçek kişiliğini tanıttı. Doç. Dr. Giray Velioglu, gözyaşlarına engel olamadığından konuşmasını yapamadı.

Son olarak, Kriton Curi'nin

14 yıllık öğrencisi ve 10 yıllık asistanı Tamer Atabarut, tüm öğrencileri adına söz aldı. Uluslararası sempozyumların sonunda, öğrencilerin adlarını anons ederek onları alkışlattığından yola çıkarak, Kriton Curi'yi dakikalarca ayakta alkışlattı.

Törende ayrıca, Boğaziçi Üniversitesi Biyo-Medikal Mühendisliği Müdürü Prof. Dr. Yorgo İstefanopulos, ANAP İstanbul Milletvekili Ali Talip Özdemir, eski İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Yüksel Çakmur, Adalar Belediye Başkanı Can Esen, sinema sanatçıları Esin Afşar ve Ediz Hun'un yanı sıra, Boğaziçi Üniversitesi öğretim görevlileri, öğrencileri ve çevreci kuruluş temsilcileri de hazır bulundular.

Yaklaşık bir saat süren tören sonunda, polis bandosu eşliğinde cenaze arabasına konulan Kriton Curi'nin cenazesi, İnşaat Mühendisliği binasının önünden kaldırılarak, saat 15.00'de Bahariye Caddesi'ndeki Aya Triada Ortodoks Kilisesi'ndeki dini törenden sonra Hasanpaşa Ayios İgnadios Rum Ortodoks mezarlığında toprağa verildi.

Bir Çevre Savaşçısının Ardından...

Sivil Toplum Örgütlerinde Çevre Savaşı... Kriton Curi'nin yakın dostu ve aynı üniversitenin ekonomi bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Güven Alpay, onun çevre için verdiği mücadeleyi anlattı.

"Kriton Curi, yoğun araştırmalarının ve akademik çalışmalarının yanı sıra, toplumun sorunlarına karşı da çok duyarlıydı. Onun 30 yıl önce başlayan akademik hayatı, tüm gençlere örnek olacaktır" diyordu Prof. Dr. Güven Alpay...

Prof. Alpay, Kriton Curi'yle 1950'li yıllardan başlayan dostluğu boyunca, onun "kararlarından dönüş yapmayan kavgacı kişiliğine" sık sık tanık olmuştu:

"Yurt içinde ve yurt dışında altmışa yakın sivil toplum örgütü ve kuruluşlar ile ilintiliydi. Onun bilimsel önderliğini benimseyen sivil örgütlerden, Doğal Hayat, Katı Atıklar, Çevre Ahlakı gibi birçok kuruluş içinde aktif olarak görev yaptı. 'Toplumu eğitmenin ve bilinçlendirmenin yolu, onunla aksiyon içinde olmaktır' sözü Kriton Curi'nin temel anlayışını yansıtıyordu."

Alpay'ın dikkat çektiği bir nokta da şuydu: "Curi, en çok sevdiği Adalar'dan başlayarak, tüm ülke ve kıyılarındaki hava, katı atık ve deniz kirliliğinin yanı sıra, son aylarda da görünürlük kirliliği konusunu işledi. Çocukluğunu geçirdiği Kınalıada'daki yapılanma ve TV antenlerini, olumsuzluğun en canlı örneği olarak gösterdi."

Curi, Orman yangınlarına karşı geliştirdiği projeye, annesinin adını vermişti. "Anastasia Projesi"... Prof. Alpay, bu projeyi anlatmadan geçemeyecekti:

"1995 yılında bilimsel bir toplantı için gittiği bir Yunan adasından, Marmaris'teki orman yangınını izlerken, orada, denizden su alarak yangın söndüren uçaklar konusunu öğrenecek ve bu yönde ülkeler arası işbirliği yapabileceği fikrini geliştirecekti. Tüm Akdeniz ülkelerini kapsayacak bu projeyi sonuçlandıramadan onu kaybetmek çok acı. Benim dileğim, öğrencilerinin, onun umudunu ve doğa ideallerini sürdürmeleridir." 🌱

"Anlaşılmadığı Zaman Küssüp Vazgeçmezdi..."

Alpar ve Cevza Sevgen

"Kriton Curi ile 1960'larda başlayan dostluğumuz, meslektaş olduktan sonra da güçlenerek devam etti. Bu yıllar zarfında, Kriton'un hem sevinçlerine hem sıkıntılarına ortak olduk. Onun sevinçleri, kişisel olmaktan çok ailesinin, dostlarının, meslektaşlarının ve öğrencilerinin başarıları ve mutluluğuydu. Bu tür olayları kutlamayı çok sever, asla ihmal etmezdi. Kriton'un sıkıntıları ise, idealistlerin, öncülerin yazgısı olan şeylerdi. Yenilgiyi kabul etmez, anlaşılmadığı zaman küsüp vazgeçmez, en önemlisi de bütün bunlar olup biterken, gülümsemesini, ümidini ve çalışma azmini kaybetmezdi."

Kriton Curi'nin çalışmalarıyla, uluslararası platformlarda gerek kendisine, gerek ülkesine saygın bir isim kazandırdığını, Türkiye'yi en iyi biçimde temsil ettiğini, gerek fakültesinde, gerek kurduğu enstitüde öğrencilere daha iyi eğitim, staj ve araştırma imkânları vermek için yoğun uğraş verdiğini, müdürlüğü sırasında enstitüye kendi çabalarıyla büyük maddi kaynak sağladığını onu tanıyan herkesin bilmesi gerekir. Boğaziçi'nin tarihinden gelen özellikle sahip çıktığı ve bu üniversiteyi ne kadar sevdiği de hepimizin malûmudur.

Kriton çok kıymetli bir akademisyen ve araştırmacı olmasının yanı sıra, toplumun bütün kesimlerinin dikkatini çevre sorunlarına çekmeyi ve halkı bu konuda bilinçlendirmeyi başarmıştı. Çevre konusunu sadece teknik bir sorun olarak değil, ahlaki, hukuki ve sosyal boyutları ile ele alması ve hümaniter/sosyal bilimler mezunları için ayrı bir yüksek lisans programı geliştirmesi, onun ufkunun genişliğine bir kanıttır. Öğrencilerine şevk aşılayan, onların yaratıcılığını ateşlemeyi bilen ve gerçek anlamda bir hoca olan Kriton aramızdan ayrıldı. Bu vefalı dostumuzu çok arayacağız." 🌱

“Çöplerle haşır neşir...”

1991 yılı İnşaat Mühendisliği mezunu Aslı Boduroğlu'nun ('91 CE) anıları, Kriton Curi'den geriye kalan değerlerin daha yakın bir tarihini irdeliyor.

Yıl 1987. Boğaziçi Üniversitesi'nde bir mezuniyet töreni daha sona ermiş, genç mezunlar fotoğraf çekirme telaşı içinde güneş kampüste koşuşturuyorlardı. Kalabalık bir öğrenci grubu, Prof. Dr. Kriton Curi'nin etrafında kümelenmiş, fotoğraf (şimdi çoktan albümlerde kalan...) çekirme çabası içindeydiler. Henüz Boğaziçi serüveni başlamamış biri olarak, bu tabloyu uzaktan seyrediyordum. Çocukluğumdan beri tanıdığım Kriton Curi'nin öğrencisi olabilmenin ayrıcalıklı bir durum olduğunun farkındaydım.

1991 yılında, kendi mezuniyet törenimde, yılların ne kadar çabuk geçtiğine inanmakta güçlük çektim. Tören günü, Kriton Curi 'Aslı bundan sonra çöplerle haşır neşir olacak' dediğinde, master dönemim başlamış oldu. Hoca'nın derslerinde sık sık kullandığı terimler olan 'Let's have a quiz', 'rodentlar fare-mare' gibi şeyler geride kalmış, anılarla örtülü çöplük sınavımı vereceğim yıllar başlamıştı.

Kriton Curi, gece gündüz çalıştığı odasına fırtına gibi girer, mavi tebeşir kutusu ve yanından hiç eksik etmedi-

ği çayı ile derse koşardı. Dersten odasına geri döndüğünde ise, master öğrencilerini en içten, kocaman bir sevgi ile karşılardı. Vakit kaybedilmeden yapılacak işlerin organizasyonunu yapardı. Geç saatlere kadar birlikte çalıştığı öğrencilerini, dış kapıların kilitli olması nedeniyle, otoparka bakan küçük penceresinden uğurlamayı hiç aksatmazdı. Kendisi, bizlerden çok daha geç saatlere kadar çalışırdı. Dinamik ve titiz kişiliği ile Türkiye'de çevre bilincini yerleştirmek için savaştı. İnsan ilişkilerinde çok başarılıydı ve bunu bilimsel platformlara taşımasını iyi bilirdi. Öğrencileri ile birlikte düzenlediği seminer

ve sempozyumlarda bu yeteneğini öğrencilerine yapıcı bir şekilde aktarırdı.

Son dönemde, birlikte hazırlamakta olduğumuz katı atıklar konusunda bir makaleyi kendisine sunduğumda, 'Bak Aslı, bu senin epey zamanını aldı, şimdi bekletme sırası bana geldi' demişti. Ama ben biliyordum ki, Kriton Curi, her zamanki gibi hazır. Gerekli temaslarını yapmış, makalenin yayınlanacağı dergiyi belirlemişti. *Bütün istediği, öğrencilerinin de onun dinamizmini sürdürmeleriydi.* Son katıldığı bilimsel toplantı, onu epey etkilemişti. Uzun uzun Ege Denizi'nde, haritada yer alamayacak kadar ufak bir adadan, büyük bir

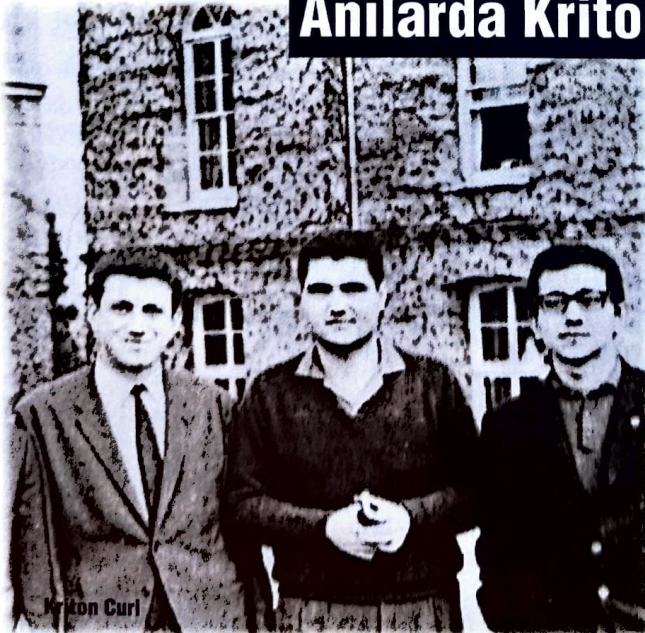
hevesle bahsetti. Bu adanın da çöp problemleri olduğunu anlattı. Kriton Curi yine ulaşılamayana ulaşmış, adanın çöp problemine uygun modeli bulmuştu. Sohbetimiz sona erdiğinde, beni bu sefer ana kapıdan uğurladı ve "Aslı, hiçbir şey için canını sıkma" derken belki de hayatımın en anlamlı mesajını veriyordu.

Kriton Curi çok değerli, seçkin bir bilim adamı, sevgi dolu bir insan ve gerçek bir dosttu. Daha gerçekleştireceği birçok projesi vardı. Bazılarını bizlere açıklama fırsatını bulmuştu, kimini ise, bizlere uzaktan tuttuğu ışık ile keşfetmemizi istiyordu. Şimdi, bizlere düşen, bu ışığın doğrultusunda yürümektir.

Prof. Dr. Kriton Curi, 1966 yılında Robert College'in İnşaat Mühendisliği Bölümü'nden mezun olmuştu. Hayatının dört yılını verdiği bu okulu, bir daha hiç terk etmeyecekti. Burada yaşadığı, burada başarılarına imza attığı ve son yolculuğuna buradan çıktı.

1966 yılı Robert College yıllığında, Kriton Curi'nin adı, "Fotoğraf Kulübü Başkanı" olarak geçiyor. Yıllıkta, onu arkadaşı Fahri İşeri anlatmış. Kriton Curi, "yağmur ihtimaline karşı

Anılarda Kriton Curi

hemen her zaman beraberinde taşıdığı padesüs", içi hep dolu "kahverengi okul çantası", "mütebessim çehresi ve kalbi"yle kalmıştı anılarda... Arkadaşı Fahri İşleyen, onun için 1966 Yılığ'ına yazdığı yazıda, "zannedirim en mühimi de bu kalp olacak" demişti. İşte o "kalp", onlarca yılın içinden geçerken, Kriton Curi'yi "unutulmaz", "herkes tarafından sevilen" ve "az bulunur" değerler arasına götürüp yerleştirecekti...

Kriton Curi, 1966 yılından tam 30 yıl sonra, bugün, sadece silik kolej hatıralarının ardında onun eksikliğini duyan arkadaşları için değil; öğrencileri için de ömürlerinin sonuna kadar akıllardan ve gönüllerden silinemeyecek bir isim.

“Benim Kıymetimi, Ben Öldükten Sonra Anlayacaksınız”

Günay Kocasoy

Çevre Bilimi Enstitüsü Öğretim Üyesi

Sevgili Kriton, benden seni anlatmamı istediler. Seni nasıl anlatabilirim ki... Ne kadar anlatmaya çalışsam, ne kadar özelliklerini sıralamaya çalışsam, yine de çok azından bahsetmiş, sana haksızlık etmiş olurum. Seni anlamak için seninle paylaşmak, seninle çalışmak, seninle yaşamak gerek. Hocalığını, akademisyenliğini, üniversite, öğrencilerine olan gerçek ve samimi sevgini ve saygını, öğrencilerinin akademik durumundan başka özel problemlerine karşı gösterdiğin sıcak ilgiyi ve tüm insanlara açtığın sevgi dolu kucaklarını anlatabilmek mümkün mü? Bütün bu güzelliği, gerçek insanlığı, sıcak dostluğu sende gördüm, öğrenciye olan saygıyı senden öğrendim. *Bilimsel kıskançlığı hiç mi hiç olmayan bir akademisyen olduğunu* söylesem bilmem inanırlar mı? Herkesin gördüğü güncel çevre sorunlarının ötesinde, yıllar sonra karşılaşılacak sorunları görüp, kendini o konularda bilimsel olarak hazırlarken, öğrencilerini ve arkadaşlarını da o konulara yönlendirerek onların uzmanlaşmasını sağlayan bir akademisyen. *Birlikte çalıştıklarının omuzuna basarak yükselmek değil, onları kendi omuzuna çıkartarak yükselten bir bilim adamı.* Bu büyüklüğün nereden kaynaklanıyor diye düşünüyordum. Çalışkanlığından, hiç bitip tükenmeyeceğini sandığımız enerjiden, kendine ve bilgine olan haklı güveninden ve en önemlisi de hiçbir ayırım

yapmadan insanlara olan sonsuz sevginden. O sevgi pınarından en fazla alanlardan biri de benim sevgili arkadaşım.

Bir kişinin yapması olanaksız gibi görünen ve senin kısacık ömrüne sığdırdığın büyük işlerden herkes hayretle ve övgüyle bahsediyor.

Çevre konusunda ulusal, uluslararası sempozyumlar düzenlemenin öncülüğünü yapman, 1970'li yıllarda verdiğin bir dilekçe ile *BÜ'de Çevre Bilimleri Enstitüsü'nün kurulması çalışmalarını başlatıp kurman*, yurt içi ve yurt dışından kaynak sağlayarak Çevre Laboratuvarı'nı kurman gibi... Bunları belki başkaları da yapabilirdi ve belki de yapmıştır... Senin başarının büyüklüğü ise, hiçbir destek almadan, daha doğrusu türlü engellemelere karşı mücadelelen yılmadan, bütün bu güzel şeylerin öncülüğünü yaparak gerçekleştirmiş olmandır. Bütün bunları anlatmak çok ama çok zor can arkadaşım. Belki de başarılarının büyüklüğünü, çok sevdiğin ve şu anda öğrencilerinin koltuğunun üzerine yerleştirdikleri Atatürk'ün şu sözleri en güzel şekilde ifade etmektedir: “Büyük olmak için hiç kimseyi iltifat etmeyeceksin; hiç kimseyi aldatmayacaksın.

Ülke için gerçek amaç ne ise onu görecek, o hedefe yü-

rüyeceksin.

Herkes seni yolundan çevirmeye çalışacaktır, fakat sen buna karşı direneceksin.

Önüme sonsuz engeller de yığacaklardır. Kendini büyük değil, küçük, zayıf, araçsız, hiç sayarak, kimseden yardım gelemeyeceğine inanarak bu engelleri aşacaksın.

Bundan sonra da sana büyük derlerse bunu söyleyenlere güleceksin.” Çok insan askerlik anılarını anlatır, ancak askerlik dönemini ve anılarını senin kadar zevkle ve keyifle anlatan bir başka kimseye rastlamadım. Senin bir ‘sigara düşmanı’ olduğunu bilmeyen, yanında saygıdan içmediğini zanneden komutanının “*Bu bir emirdir*” demesi üzerine sigarayı sadece dudaklarına götürüp, elinde sallayarak bitirdiğini kahkaha ile anlatan sesin, zannederim, benim gibi birçok dostunun da kulaklarında çınlamaktadır.

Amerika’da bilimsel düzeyi kanıtlanan ve tüm insanlığın yararı için çalışmalarda bulunanlara verilen “*Roy F. Weston*” ödülüne bu yıl senin lâyık görüldüğünü ve sana verileceğini, ancak doğum gününde aramızdan ayrıldığını bilmedikleri için, seni ödül törenine ve yemeğine davet et-

tiklerini bugün öğrendik. Bu ödülü senin adına almaya gidiyorum; can dostum bağışla beni. Böyle uluslararası bir ödüle lâyık görülen ilk Türk olmak çok güzel bir olay, ancak onu senin adına almak inan benim için çok ama çok zor olacak.

İleri, hem de çok ileri görüşlüydün. Şaka yollu “*Benim kıymetimi öldükten sonra anlayacaksınız*” derdin. Derdin de biz ölümü hiç düşünmez, senin sonsuz enerjinin tükenebi-

leceğini aklımıza hiç getirmezdik. Ne kadar da küçük insanlarmışız. Her konuda olduğu gibi, bu konuda da sen haklı çıktın.

Sevgili Kriton, daha önce yazdığım gibi seni anlatmak çok zor, daha doğrusu imkânsız. Herkes seni tanımanın büyük bir övünç kaynağı olduğunu söylüyor. Bu gururu ben fazlasıyla taşıyorum. Ancak esirgemediğin dostluğunu yaşamak çok güzel de, yokluğu çok acı. Özlemin ise giderek artıyor. Bağışla beni can dostum. Sana “farewell” değil, sadece “see you later” diyorum. 🍀

Asistanı Soruyor

Tamer Atabarut

"Evet, ben Kriton Bey'in 14 senedir öğrencisi ve 10 senedir de asistanıyım. Ama sadece bir öğrencilik, asistanlık ilişkisi değildi bizimki. Bambaşkaydı. O, bana gerektiğinde bir baba, gerektiğinde bir ağabey, gerektiğinde ise, bir arkadaş olarak davrandı. Ancak, bunlar sadece benim için değil, bütün öğrencileri için aynıydı.

Öğrencilerini sever ve onlara çok değer verirdi. Onlar için her şeyini verebilirdi. Onlarla yaşar, onlarla güler, onlarla coşardı.

- Bilmiyorum sizin onun gibi hocanız oldu mu?
- Size ışık olup yol gösteren, bir hocanız oldu mu?
- Sizi gece yarısı, hatta saat ikide arayıp, ben okuldayım, atla gel çalışalım diyen bir hocanız oldu mu?
- Kız tavlamanız için arabasını veren, sonra çarpıp gelince de boş ver diyen, bir hocanız oldu mu?
- Gece yarısı annesinin vefatı üstüne telefon edip, sizle acısını paylaşan ve hatta telefonda ağlayan, bir hocanız oldu mu?
- 10 sene boyunca sesini bir kez bile yükseltmeyen, her zaman iyi davranıp, her sorunuzla ilgilenen bir hocanız oldu mu?

BİLMİYORUM SİZİN KRİTON BEY GİBİ BİR HOCANIZ OLDU MU?

Ama biz, öğrencileri çok mutluyuz ki, böyle bir hoca ile beraber olabildik, onunla beraber birçok şeyi yaşadık ve bizim için bu son bulmadı, hâlâ da beraber yaşayacağız. O, bizim için çok farklıydı, BAMBAŞKAYDI.

Düşünüyorum da, bu salonda hocayla ne toplantılar, sempozyumlar, seminerler düzenledik. O kadar detaycıydı ki, en ufak bir şeyin aksamamasını istemezdi, ama buna rağmen etrafındakilere çok güvenirdi. Bana derdi ki, "tamam Tamer sen halledersin". Ben şaşırırdım, uluslararası bir sempozyumun altından nasıl kalkacağımı düşünürdüm. Ama hoca gerçekten o kadar çok şey öğretmişti ki, onunla birlikte her şeyi başarı ile tamamlardık.

Hocanın bir de geleneği vardı; hep toplantının sonunda isimlerimizi teker teker anons eder, bizleri alkışlatır ve böylece toplantılara veda ederdik.

İşte ben de şimdi aynı şeyi kendisi için yapmak istiyorum:

PROF. DR. KRİTON CURİ!

Kriton Curi Was Kriton Curi

Kriton Curi'nin ilk tez öğrencisi

Doç. Dr. Giray Velioglu'nun anılarında "hoşgörü dersi"nin özel bir yeri var.

Kriton Curi'yi ilk kez 1968 yazında, **Surveying** dersinde asistanlığını yaparken tanıyan Doç. Dr. Giray Velioglu, hocalarına yapmaya çalıştıkları küçük bir muzipliğin geride bıraktığı "çok özel ders"i hiç unutmamış: "Kursun sonunda

öğrencileri çok yoran bir harita çizdirince, bizler de bir çeşit intikam duygusuyla; "s"leri ve "ş"leri zor telaffuz eden Kriton Curi'den "she sells sea shells, on the seashore" tekerlemesini söylemesini istedik. Onun bozulacağını ve çuvallemasını bekliyorduk... Kriton Curi bu isteğimizi hoşgörü ile karşıladı. Ancak, bir ömür boyu kulağımıza küpe olacak bir öğütle bize diyecekti ki: İnsanların eksikleri, sübjektif kavramlar alanına girer..."

Sonraları, Giray Velioglu, Prof. Dr. Kriton Curi'nin ilk tez öğrencisi olmuştu: "Mühendislik Fakültesinin alt katındaki Hidrolik Laboratuvarı'nda beraber sabahladığımız günleri hatırlıyorum. Kriton Hoca'yla beraber geçen bu günler bana, hocalığı kutsal bir meslek olarak görmeyi, öğrencilerime düşkün olmamı ve özgüvenimi kazandırdı. Onun akademik yönünü konuşmaya gerek dahi duymuyorum."

Doç. Dr. Giray Velioglu, Prof. Dr. Kriton Curi'yi tanımlayacak sıfat bulamıyor, onun başlıbaşına bir ekol olma özelliğinden yola çıkarak, "Kriton Curi was Kriton Curi" diyordu...☂

Kriton İçin...

Doç. Dr. Jak Deleon'75

Bilgeliliği ve rindmeşrepliği keskin bir zekâyla engin bir yürek arasında köprü kılan sevgili Kriton'a, Doğu'nun iki büyük ustasının sözcükleri ile seslenmek isterim:

"Sen öldükten sonra senden geriye kalan şeyler daha uzun zaman yeryüzünde kalır. Geride bırakacağın eser, sana rahmet okutacak bir eser olmalı."

Firdevsi

"Dünya durdukça eserlerimi gören aklıselim sahiplerinin, çabamın ciddiyetini gözönünde bulundurarak, bunlara insaf ile bakacaklarını ve beni hayırlı dualarla anacaklarını umarım."

Mimar Sinan